

An Intimate Critique: Jewish interpretations of forgiveness

<p>Slichot by Leah Golberg</p> <p>You came to me, to open my eyes. To me your body was a view, A window and a mirror. You came as night comes to the owl To show him, in the darkness, all things.</p> <p>And I learned: There's a name For each eyelash and fingernail, And for every hair on the exposed flesh. And the scent of childhood, The scent of paste and pine, Is the night aroma of the body.</p> <p>If there were torments - They've sailed towards you. My white sail into your darkness. Allow me to go, oh allow me to go And kneel on the shore of forgiveness.</p>	<p>סליחות, לאה גולדברג</p> <p>באת אלי את עיני לפקוח, וגופך לי מבט וחלון וראי, באת כלילה הבא אל האוח להראות לו בחושך את כל הדברים.</p> <p>ולמדתי: שם לכל ריס וציפורן ולכל שערה בבשר החשוף וריח ילדות ריח דבק ואורן הוא ניחוח לילו של הגוף.</p> <p>אם היו עינניים - הם הפליגו אליך מפרשי הלבן אל האופל שלך תנני ללכת תנני ללכת לכרוע על חוף הסליחה.</p>
---	---

Mishna Yoma, 8:9

One who says: I shall sin and repent, sin and repent, they do not afford him the opportunity to repent. [If one says]: I shall sin and Yom HaKippurim will atone for me, Yom HaKippurim does not effect atonement.

For transgressions between man and God Yom HaKippurim effects atonement, but for transgressions between man and his fellow Yom HaKippurim does not effect atonement, until he has pacified his fellow.

משנה מסכת יומא פרק ח', משנה ט'

האומר: אחטא ואשוב, אחטא ואשוב, אין מספיקין בידו אין מאפשרים/מעניקים לו לעשות תשובה. האומר "אחטא ויום הכיפורים מכפר", אין יום הכיפורים מכפר. עבירות שבין אדם למקום, יום הכיפורים מכפר. עבירות שבין אדם לחברו אין יום הכיפורים מכפר, עד שירצה [=יפייס, לרצות את חברו.

Mimonides, T'shuva 3:9

Neither repentance nor the Day of Atonement atone for any save for sins committed between man and God, for instance, one who ate forbidden food, or had forbidden coition and the like; but sins between man and man, for instance, one injures his neighbor, or curses his neighbor or plunders him, or offends him in like matters, is ever not absolved unless he makes restitution of what he owes and begs the forgiveness of his neighbor. And, although he make restitution of the monetary debt, he is obliged to pacify him and to beg his forgiveness. Even he offended not his neighbor in aught save in words, he is obliged to appease him and implore him till he be forgiven by him. If his neighbor refuses a committee of three friends to forgive him, he should bring to implore and beg of him; if he still refuses he should bring a second, even a third committee, and if he remains obstinate, he may leave him to himself and pass on, for the sin

then rests upon him who refuses forgiveness. But if it happened to be his master, he should go and come to him for forgiveness even a thousand times till he does forgive him.

רמב"ם, משנה תורה, הלכות תשובה, פרק ב, הלכה ט

אין התשובה ולא יום הכפורים מכפרין, אלא על עבירות שבין אדם למקום. אבל עבירות שבין אדם לחברו כגון החובל [=הפוצע] את חברו או המקלל חברו או גוזלו וכיוצא בהן, אינו נמחל לו לעולם עד שיתן לחברו מה הוא חייב לו וירצהו [=יפייס אותו]. אף-על-פי שהחזיר לו ממון שהוא חייב לו צריך לרצותו [=לפייסו] ולשאול [=לבקש] ממנו שימחול [=שיסלח] לו. אפילו לא הקניט את חברו אלא בדברים - צריך לפייסו ולפגע בו [=להיפגש איתו] עד שימחול לו. לא רצה חברו למחול לו - מביא לו שורה של שלשה בני אדם מרעיו [=מחבריו של הנפגע], ופוגעין בו [=פוגשים אותו] ומבקשין ממנו. לא נתרצה להן [=לא קיבל את ההתנצלות] - מביא לו שניה ושלישית [=שורה חברים שנייה ושלישית]. לא רצה - מניחו והולך לו. וזה שלא מחל [=שלא סלח] הוא החוטא.

Bavli, Taanit 30a

The Sages further taught in praise of the reed: A person should always be soft like a reed, and he should not be stiff like a cedar. An incident occurred in which Rabbi Elazar, son of Rabbi Shimon, came from Migdal Gedor, from his rabbi's house, and he was riding on a donkey and strolling on the bank of the river. And he was very happy, and his head was swollen with pride because he had studied much Torah.

He happened upon an exceedingly ugly person, who said to him: Greetings to you, my rabbi, but Rabbi Elazar did not return his greeting. Instead, Rabbi Elazar said to him: Worthless [*reika*] person, how ugly is that man. Are all the people of your city as ugly as you? The man said to him: I do not know, but you should go and say to the Craftsman Who made me: How ugly is the vessel you made. When Rabbi Elazar realized that he had sinned and insulted this man merely on account of his appearance, he descended from his donkey and prostrated himself before him, and he said to the man: I have sinned against you; forgive me. The man said to him: I will not forgive you until you go to the Craftsman Who made me and say: How ugly is the vessel you made.

He walked behind the man, trying to appease him, until they reached Rabbi Elazar's city. The people of his city came out to greet him, saying to him: Greetings to you, my rabbi, my rabbi, my master, my master. The man said to them: Who are you calling my rabbi, my rabbi? They said to him: To this man, who is walking behind you. He said to them: If this man is a rabbi, may there not be many like him among the Jewish people. They asked him: For what reason do you say this? He said to them: He did such and such to me. They said to him: Even so, forgive him, as he is a great Torah scholar. He said to them: For your sakes I forgive him, provided that he accepts upon himself not to become accustomed to behave like this.

תלמוד בבלי, מסכת תענית דף כ'

מעשה שבא רבי אלעזר בן רבי שמעון ממגדל גזור מבית רבו,, והיה רכוב על החמור ומטייל על שפת הנהר, ושמח שמחה גדולה, והיתה דעתו גסה עליו [= היה מלא בעצמו, מלא בשביעות רצון] מפני שלמד תורה הרבה. נדמן לו [=פגש] אדם אחד שהיה מכוער ביותר. אמר לו שלום עליך רבי, ולא החזיר לו [=לא השיב לו]. אמר לו [ר' אלעזר:] ריקה [= מילה מעליבה, גנאי], כמה מכוער אותו האיש, שמא כל בני עירך מכוערין כמותך? אמר לו: איני יודע, אלא לך ואמור לאומן שעשאני כמה מכוער כלי זה שעשית. כיון שידע בעצמו [=ר' אלעזר הבין בעצמו] שחטא, ירד מן החמור ונשתטח לפניו. ואמר לו נעניתי לך, מְחול לי. אמר לו [המכוער:] איני מוחל לך עד שתלך לאומן שעשאני ואמור לו כמה מכוער כלי זה שעשית. היה מטייל אחריו עד שהגיע לעירו. יצאו בני עירו לקראתו והיו אומרים לו: שלום עליך רבי, רבי, מורי, מורי. אמר להם [המכוער:] למי אתם קורין רבי רבי? אמרו לו, לזה שמטייל אחרך. אמר להם, אם זה רבי, אל ירבו כמותו בישראל. אמרו לו מפני מה? אמר להם כך וכך עשה לי. אמרו לו, אף על פי כן מְחול לו, שאדם גדול בתורה הוא. אמר להם, בשבילכם הריני מוחל לו, ובלבד שלא יהא רגיל לעשות כן. מיד נכנס רבי אלעזר בן רבי שמעון ודרש: לעולם יהא אדם רך כקנה ואל יהא קשה כארז.

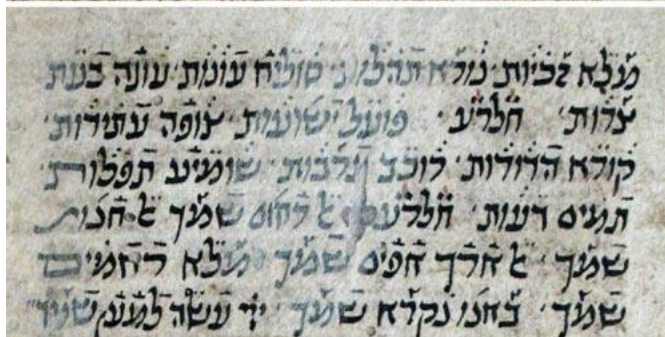
Mimonides, T'shuva 2:10

It is forbidden for man to be ill-natured and unforgiving, for he must be easily appeased but unwidely to wrath; and when a sinner implores him for pardon, he should grant him pardon wholeheartedly and soulfully. Even if one persecuted him and sinned against him exceedingly

he should not be vengeful and grudge-bearing, for such is the path of the seed of Israel and of their excellent heart. Only the idolaters are not so, they are of uncircumcised heart, and their wrath is ever-watchful; and, because the Gibonites were unforgiving and unappeasing, that of them it is said: "Now the Gibonites were not of the children of Israel".

משנה תורה לרמב"ם, הלכות תשובה, פרק ב', י'

לפי שאסור לאדם שיהיה אכזרי ולא יתפייס, אלא יהיה נוח לרצות וקשה לכעוס, ובשעה שמבקש ממנו החוטא למחול, מוחל בלבב שלם ובנפש חפצה; ואפילו הצר לו הרבה וחטא לו הרבה, לא ייקום ויטור. וזה הוא דרכם של זרע ישראל, וליבם הנכון.

ADON HASELICHOT LORD OF FORGIVENESS

Adon haselichot	Master of Forgivings
bochen levavot	examiner of hearts
goleh amukot	the revealer of depths
dover tzedakot	speaker of justice

Chatanu lefaneicha	We have sinned before You,
rachem aleinu.	have mercy upon us

Hadur benifla'ot	Glorious in wonders
vatik benechamot	great in consolations
zocher b'rit amo	remembering the covenant of his nation
choker kelayot	investigating innihilation

Chatanu lefaneicha	We have sinned before You,
rachem aleinu.	have mercy upon us

Male zakiyut	Full of gaining
nora tehino	his entreaty is awesome
tzone'ach avonot	drops evils to the ground
oneh be'etzavot	answers sorrows

Chatanu lefaneicha	We have sinned before You,
rachem aleinu.	have mercy upon us